

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818203444
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818203444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: L. C., H.. X.X.XXXX, C. Q. XXX/XX, XXX XX N. H. R., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 298,53 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 11Csp/185/2018-56 zo dňa 6.5.2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 298,53 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 298,53 eur z titulu primeraného finančného zadostučinenia z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 10C/55/2016, bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa, úspešný. Z rozsudku č.k. 10C/55/2016-76 vyplynulo, že súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 53,37 eur s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,99 eur od 26.3.2013 do dňa zaplatenia, s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,99 eur od 26.4.2013 až do dňa zaplatenia, s 8,50 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,39 eur od 26.5.2013 až do dňa zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie sumy 40,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 40,48 eur od 26.2.2013 do zaplatenia, zastavil. Žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol. Žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 72,80 %. Zamietnutá časť žaloby sa týkala zmluvnej pokuty a nedôvodných poplatkov za prerušenie služby. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca v konaní sp. zn. 10C/55/2016 sa úspešne domohol ochrany svojich práv, čím boli naplnené ustanovenia § 4 a § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Preto žalobe žalobcu ako plne dôvodnej vyhovel. Tvrdenia žalovaného boli nedôvodné a bezpredmetné. Výška požadovaného primeraného finančného zadostučinenia bola primeraná povahe porušenia práva.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

6. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, ak posúdil, že žalobca je v súdenom prípade osobou, ktorá úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde a zároveň žalovaný je osobou, ktorá za takéto porušenie spotrebiteľského práva zodpovedá. Súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nezaoberal pasívnou legitimáciou žalovaného, t.j. neskúmal a neuviedol, aké úvahy ho viedli k tomu, že žalovaný je v tomto konaní pasívne legitimovaný, t.j. je osobou, ktorá za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedá. Žalovaný nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu, na základe ktorej poskytoval postupca žalobcovi telekomunikačné služby, a preto nemôže byť ani subjektom, ktorý za porušenie spotrebiteľských práv a povinností žalobcu zodpovedá. Žalovaný nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko nie je osobou, ktorá za uvádzané porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedá. Žalovaný si len uplatnil odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom. V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcovi žiadna ujma a ani neboli porušené žiadne žalobcove spotrebiteľské práva, a preto nebola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 ZoOS. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v konaní sp. zn. 10C/55/2016 nebolo skonštatované porušenie práv žalovaným, ale práve naopak, súd žalobe čiastočne vyhovel, čím bolo konštatované porušenie práv žalobcom, ktorý neplnil riadne a včas svoje záväzky voči právnenému predchodcovi žalovaného. Priznaním finančného zadosťučinenia došlo nielen k jeho priznaniu v rozpore so zákonom, ale zároveň došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a k aprobovaniu konania, ktorým sa žalobca snaží zneužiť svoje postavenie spotrebiteľa a ustanovenia zákona upravujúce ochranu spotrebiteľa a získať tak pre seba neoprávnený majetkový prospech. Takémuto konaniu nemožno poskytnúť súdnu ochranu. V súdenom prípade neboli splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 ZoOS a žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k názoru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Odvolateľ má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie.

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene Zákona Slovenskej Národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práva povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Odvolací súd uvádza, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku, čo je aj prejednávaný prípad, keď v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/55/2016 súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi (žalovanému v tomto konaní) nárok na zaplatenie sumy 9,98 eur (2 x 4,99 eur) za upomienky, nárok na zaplatenie sumy 39,60 eur (2 x 19,80 eur) titulom iných poplatkov a služieb (prerušenie služby - neplatenie a obmedzenie služby - neplatenie), ako ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 248,95 eur, ktoré nároky súd vyhodnotil ako priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Vo veci 10C/55/2016 Okresného súdu Vranov nad Topľou bola v dôsledku procesnej obrany žalobcu zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 298,53 eur s prísl. .

16. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednáwanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Podanou žalobou vo veci 10C/55/2016 Okresného súdu Vranov nad Topľou sa žalovaný domáhal zaplatenia aj sumy 298,53 eur s prísl. od žalobcu. Žalobca taktiež aj s prihladnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/55/2016, v ktorom zotrval na dôvodnosti ním podanej žaloby, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia konania vo veci samej.

17. Vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitímácie treba uviesť, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/55/2016 si žalobca (v tomto konaní žalovaný) uplatnil proti žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) okrem iného zaplataenie sumy 298,53 eur s prísl.

18. Možno uzavrieť, že žalovaný je v tomto konaní pasívne legitimovaný, keďže podaním žaloby proti žalobcovi v pôvodnom konaní došlo k porušeniu práv a povinností ustanovených v zákone č. 250/2007 Z.z..

19. Žalovaný vyvolaním súdneho konania nie nevýznamnou mierou participoval na zásahu do práv žalobcu, ktoré pre neho skončilo neúspechom.

20. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čo do zaplataenia sumy 298,53 eur vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 8.6.2006, I. ÚS 188/06).

21. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

22. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).